

| | AANTEKENEN | | PER POST | | PER FAX

Faunabeheereenheid Fryslân
Swichumerdyk 3
9088 AP Wirdum

Afdeling bestuursrecht

datum 4 mei 2020
onderdeel Team vovo WABO (milieu), BK en overig
contactpersoon mevr M.S.G. van der Werf
doorkiesnummer (088) 361 13 33
ons kenmerk zaaknummer LEE 20 / 773 NATUUR VISS
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 02 37
onderwerp het verzoek van Stichting Fauna4life e.a. te Amstelveen

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
Openingstijden van
08.30-17.00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 14 35 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting
f (088) 361 02 26 algemeen
f (088) 361 02 37 belasting
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

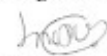
Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer LEE 20 / 773 NATUUR VISS deel ik u mee dat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u een rechtsmiddel kunt instellen tegen deze uitspraak, dan is dat onder de uitspraak vermeld.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 20/773

uitspraak van de voorzieningenrechter van 4 mei 2020 op het verzoek om een voorlopige voorziening in de zaak tussen

Stichting Fauna4life, te Amstelveen,
Animal Rights, te Arnhem,
verzoeksters
(gemachtigde: mr. M. van Duijn),

en

het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân, verweerder
(gemachtigde: mr. J. van der Veen).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Faunabeheereenheid Fryslân**, te Wirdum.

Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2020 (het primaire besluit) heeft verweerder aan Faunabeheereenheid Fryslân (FBE) tot en met 31 december 2020 een ontheffing verleend voor het ondersteunend afschot om schade door knobbelzwanen te beperken. De ontheffing geldt behalve voor de Wildbeheereenheid (WBE) "Om de Terpen" alleen voor dreigende schade aan graslanden. In het werkgebied van de WBE "Om de Terpen" is de ontheffing geldig voor dreigende schade aan graangewassen. De ontheffing voor legselbeperking wordt door verweerder niet opnieuw verleend.

Verzoeksters hebben tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Zij hebben de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Bij brief van 18 maart 2020 heeft de voorzieningenrechter partijen in verband met de uitbraak van het coronavirus meegedeeld dat onderhavige zaak als niet urgent is aangemerkt.

Verweerder heeft op 30 maart 2020 een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 1 april 2020 heeft de voorzieningenrechter partijen meegedeeld dat om redenen van volksgezondheid de Rechtspraak heeft besloten het aantal zittingen tot het absolute minimum te beperken. In de brief is door de voorzieningenrechter te kennen gegeven dat partijen in onderhavige procedure niet in hun belangen worden geschaad indien geen zitting zal worden gehouden.

Bij brief van 14 april 2020 hebben verzoeksters gereageerd op het verweerschrift.

Verweerder heeft bij brief van 16 april 2020 de voorzieningenrechter laten weten kennis genomen hebben van de brief van verzoeksters van 14 april 2020.

Bij brief van 21 april 2020 heeft de voorzieningenrechter partijen medegedeeld dat het onderzoek is gesloten.

Overwegingen

Inleiding

1. Op www.rechtspraak.nl heeft de Rechtspraak een overzicht gegeven van urgente zaken, die in afwijking van het besluit om de gerechten te sluiten in verband met de coronamaatregelen wel op zitting worden behandeld. Voor reguliere bestuursrechtzaken geldt dat alleen de voorlopige voorzieningen (alleen in geval van 'superspoed') doorgaan. Daarvoor geldt dat dat zoveel mogelijk schriftelijk gebeurt. Alleen in uitzonderlijke gevallen is een fysieke zitting in de rechtbank mogelijk.

1.1. De voorzieningenrechter oordeelt dat in dit geval niet is gebleken van een dergelijk uitzonderlijk geval. De gedingstukken bevatten een uitvoerige motivering van de besluitvorming van verweerder en van het door verzoeksters ingestuurde bezwaarschrift en het verzoekschrift. Daarmee acht de voorzieningenrechter zich voldoende geïnformeerd. De behoefte van partijen om hun standpunt persoonlijk aan een rechter te vertellen is onder normale omstandigheden begrijpelijk, maar kan niet worden aangemerkt als een uitzonderlijk geval in het licht van de maatregelen die noodzakelijk zijn om verspreiding van het coronavirus tegen te gaan.

1.2. De voorzieningenrechter bepaalt daarom dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft. Op grond van artikel 8:83, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt derhalve uitspraak gedaan zonder zitting.

Beoordeling

2. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.

3. Verweerder heeft de ontheffing verleend en hierbij te kennen gegeven dat uit het door FBE opgestelde Faunabeheerplan blijkt dat de knobbelzwaan in grote delen van de provincie voorkomt. Knobbelzwanen kunnen in een korte tijd heel veel schade veroorzaken. Deze schade kan zich volgens verweerder overal in de provincie voordoen waar schadegevoelige gewassen worden geteeld. Schade wordt vooral veroorzaakt door groepen jong, niet broedende zwanen, die tot eind mei op grasland foerageren en daarna uitwijken naar grote wateren met waterplanten om daar de vleugelrui door te maken. Het beperken van de zwanenpopulatie heeft weliswaar tot gevolg dat de aantallen niet groeien of zelfs afnemen, maar een probleem blijft dat groepen niet-broedende dieren tot ver in het voorjaar schade aan grasland kunnen veroorzaken, aldus verweerder. Zwanen beginnen pas op vijfjarige leeftijd met broeden, zodat er altijd niet-broedende vogels aanwezig zullen zijn die schade veroorzaken.

Verweerder wijst er op dat uit de gegevens van het Faunafonds blijkt dat knobbelzwanen in de periode 2009 tot en met 2013 gewasschade in de provincie Fryslân hebben veroorzaakt. In totaal is in deze periode ruim 150 keer schade getaxeerd voor een totaal bedrag van bijna

€ 70.000,-. De schade had betrekking op de gewassen: gras, graszaad, koolzaad en graan. In deze periode is in 452 gevallen gebruik gemaakt van de verleende ontheffing. Daarbij zijn 2.265 knobbelzwanen geschoten. Uit de laatste rapportage blijkt dat in de periode 2014 tot en met 2019 in 297 gevallen een machtiging is verleend door FBE. In deze periode zijn 1.262 knobbelzwanen geschoten. De schadecijfers in de periode van 2014 tot en met 2019 van het Faunafonds schommelen jaarlijks tussen de € 3.700,- en € 9.300,-. Hiermee lijkt volgens verweerder de schade (en meldingen) te verminderen. Zoals verwoord in de rapportage wordt schade aan gewassen vaak niet alleen door zwanen veroorzaakt. Het is aannemelijk dat een deel van de schade wordt geregistreerd als ganzenschade. Gezien de schademeldingen (354 in de periode 2014 tot en met 2019) die zich blijven voordoen en het aantal afgegeven machtigingen is volgens verweerder voldoende aangetoond dat nog steeds sprake is van dreigende belangrijke schade aan gewassen door knobbelzwanen. Met betrekking tot het begrip "belangrijke schade" gaat verweerder uit van de normen die het Faunafonds daarvoor hanteert: € 250,- per geval. Hierbij kan de schade zich gedurende de gehele teeltperiode (en bij grasland gedurende het gehele jaar) optreden, zoals blijkt uit de Handreiking Faunaschade van het Faunafonds en schademeldingen door de gehele provincie Fryslân.

In het primaire besluit heeft verweerder het ontheffingsgebied aangegeven. Ook zijn voorschriften opgenomen voor wat betreft het gebruik van de ontheffing. Hierbij is de verplichting opgenomen dat voor afschot minimaal twee alternatieve preventieve maatregelen zijn genomen. Gebruik van de ontheffing is alleen toegestaan tussen zonsopkomst en zonsondergang. Per verjaagactie met ondersteunend afschot mogen maximaal twee knobbelzwanen worden gedood. Er dient verder zorgvuldig te worden gelet op aanwezigheid van kleine en/of wilde zwanen; als gemengde groepen uit tenminste 5% kleine- en/of wilde zwanen bestaan, mag geen afschot van knobbelzwanen plaatsvinden.

4. Verzoeksters stellen zich op het standpunt dat de ontheffing in strijd met de Wnb is verleend. In dit verband voeren verzoeksters aan dat door het gebruik van de ontheffing kleine- of wilde zwanen worden verstoord of zelfs (per ongeluk) worden gedood. De staat van instandhouding van de kleine zwaan als niet-broedvogel in Nederland is zeer ongunstig. Kleine zwanen zijn verstoringsgevoelig en elke verstoring dient te worden voorkomen, aldus verzoeksters. De wilde zwaan staat op de Rode Lijst van Nederlandse broedvogels. Verder is de ontheffing volgens verzoeksters verleend voor maanden (juni, juli en augustus) waarin al sinds 2013 geen enkele schade is gemeld; de ontheffing had voor deze maanden niet mogen worden verleend. Er is voorts niet aangetoond dat in het gehele aangewezen gebied (het grootste gedeelte van de provincie) sprake is van belangrijke schade of een dreiging daarvan, aldus verzoeksters. De algemene bewering dat knobbelzwanen in de hele provincie schade kunnen veroorzaken achten verzoeksters onvoldoende. Bovendien is de ontheffing naar de mening van verzoeksters in strijd met het stelsel van de wet op voorhand verleend. Verzoeksters wijzen er tenslotte op dat de ontheffing het ook bij niet belangrijke schade in de zin van de Wnb toe staat dieren te doden.

Wettelijk kader en beleidskader

5. Ingevolge artikel 3.1, eerste lid, van de Wnb is het verboden opzettelijk van nature in Nederland in het wild levende vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn te doden of te vangen.

Op grond van artikel 3.3, eerste lid, van de Wnb kunnen Gedeputeerde staten ontheffing verlenen van verboden als bedoeld in artikel 3.1 of artikel 3.2, zesde lid, ten aanzien van vogels van daarbij aangewezen soorten, dan wel ten aanzien van hun nesten, rustplaatsen of

eieren.

Ingevolge artikel 3.3, vierde lid, van de Wnb wordt een ontheffing of een vrijstelling uitsluitend verleend, indien is voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

a. er bestaat geen andere bevredigende oplossing;

b. zij is nodig;

(...)

3°. ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren;

(...)

c. de maatregelen leiden niet tot verslechtering van de staat van instandhouding van de desbetreffende soort.

Op grond van artikel 1.1, eerste lid, van de Wnb wordt onder de staat van instandhouding van een soort verstaan: effect van de som van de invloeden die op de betrokken soort inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de verspreiding en grootte van de populaties van die soort op het grondgebied, bedoeld in artikel 2 van de Habitatrichtlijn.

Ingevolge artikel 3.5, eerste lid, van de Wnb is het verboden in het wild levende dieren van soorten, genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrichtlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern of bijlage I bij het Verdrag van Bonn, met uitzondering van de soorten, bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, in hun natuurlijk verspreidingsgebied opzettelijk te doden of te vangen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel is het verboden dieren als bedoeld in het eerste lid opzettelijk te verstoren.

In bijlage II bij het Verdrag van Bern zijn de kleine zwaan en de wilde zwaan vermeld.

Artikel 3.12 van de Wnb luidt als volgt:

(...)

4. Onderdeel van het faunabeheerplan zijn passende en doeltreffende maatregelen ter voorkoming en bestrijding van schade aangericht door in het wild levende dieren.

5. Ten behoeve van een planmatige en doelmatige aanpak van het faunabeheer wordt het faunabeheerplan onderbouwd door trendtellingen van de populaties van in het wild levende dieren in het gebied waarop het faunabeheerplan van toepassing is.

6. Alvorens een faunabeheerplan vast te stellen, hoort de faunabeheereenheid de binnen haar werkgebied werkzame wildbeheereenheden over de inhoud van het plan.

Voor de knobbelzwaan zijn Provinciale Beleidsregels vastgelegd "Libje en libke litte (6 juli 2010)" (de Beleidsregels). In de Beleidsregels wordt in artikel 1, derde lid voor de knobbelzwaan aangegeven dat in afwijking van het bepaalde in artikel 10 van Flora- en faunawet het de grondgebruiker is toegestaan beschermde inheemse diersoorten, zoals genoemd in artikel 2 van deze verordening opzettelijk te verontrusten op de door hem gebruikte gronden of in of aan de door hem gebruikte opstallen, zulks onder de in artikel 65, vijfde lid, van de Flora- en Faunawet bedoelde voorwaarden, met dien verstande dat dit binnen de ganzenfoeragegebieden als bedoeld in het Beleidskader Faunabeheer, gedurende de periode dat deze gebieden dienen voor de opvang van dieren waarvoor ze bestemd zijn, niet is toegestaan voor ganzen en smieten en daar voor de overige diersoorten slechts is toegestaan tussen 12.00 uur en zonsondergang onder de voorwaarde dat een afstand van tenminste 500 meter tot foeragerende ganzen en smieten in acht wordt genomen. Daarnaast is in de Beleidsregels opgenomen dat groepen knobbelzwanen zeer moeilijk te verjagen zijn; ze komen hardnekkig telkens terug op dezelfde percelen. Ten

einde problemen van grote groepen zwanen te voorkomen wordt door verweerder populatiebeperking voor gestaan. Hiertoe verleent verweerder ontheffing ex. artikel 68 voor legselbeperking als dit planmatig en gecoördineerd gebeurt. Indien nodig bepaalt verweerder per seizoen hoeveel eieren in de nest moeten blijven om de populatie in stand te houden. Voor afschot verleent verweerder ontheffing in relatie tot landbouwschade.

Beoordeling

6. Met betrekking tot het betoog van verzoeksters dat de in het Faunabeheerplan opgenomen beheermaatregelen met betrekking tot de knobbelzwaan zullen leiden tot het opzettelijk verstoren en bejagen van de beschermde kleine zwaan en wilde zwaan, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

6.1. De voorzieningenrechter stelt vast dat het Faunabeheerplan alleen beheermaatregelen bevat ten aanzien van de knobbelzwaan en niet ten aanzien van de kleine zwaan en de wilde zwaan. In beginsel kan aan gevolgen voor andere diersoorten zoals de kleine zwaan en de wilde zwaan dan ook niet worden toegekomen. Dit wordt evenwel anders, indien de wijze waarop de zwaansoorten voorkomen zou maken dat de beheermaatregelen jegens de knobbelzwaan eveneens de kleine zwaan en de wilde zwaan zullen treffen. Daarvan kan sprake zijn, indien zij leven in gemengde groepen. In dat kader is van belang dat de kleine zwaan en de wilde zwaan een strikt te beschermen diersoort is, die voorkomt op bijlage II bij het Verdrag van Bern. Op grond van artikel 3.5 van de Wnb is in een dergelijk geval het opzettelijk doden, vangen of verstoren van de diersoort verboden.

6.2. De voorzieningenrechter overweegt dat de staat van instandhouding van de kleine zwaan blijkens de website van Sovon zeer ongunstig is. Gelet op de gedingstukken acht de voorzieningenrechter verder voorshands niet onaannemelijk dat kleine zwanen en wilde zwanen zich in groepen samen met knobbelzwanen ophouden en dat het verschil tussen (jonge) knobbelzwanen, (jonge) kleine zwanen en (jonge) wilde zwanen zelfs overdag moeilijk te zien is. Dit brengt met zich mee dat kleine zwanen en wilde zwanen met knobbelzwanen kunnen worden verward, zeker in geval van juveniele exemplaren. De voorzieningenrechter acht evenmin onaannemelijk dat in zeker 20% van de populatie kleine zwanen hagel is aangetroffen of schotwonden zijn geconstateerd, zoals dat volgens verzoeksters uit onderzoek blijkt. Verweerder noch FBE heeft deze stelling weerlegd. Reeds hierom kan op voorhand op basis van objectieve gegevens niet worden uitgesloten dat de activiteit zoals toegestaan op grond van het primaire besluit zal leiden tot het verstoren van of de afschot van kleine zwanen en wilde zwanen, hetgeen op grond van artikel 3.1 van de Wnb verboden is, terwijl op grond van het voorgaande niet is gebleken dat afschot van knobbelzwanen geen significante effecten voor de instandhoudingsdoelstelling van de kleine zwaan en de wilde zwaan zal hebben. Weliswaar heeft verweerder aan de ontheffing het voorschrift verbonden dat zorgvuldig dient te worden gelet op aanwezigheid van kleine- en/of wilde zwanen en dat, als gemengde groepen zwanen uit tenminste 5% kleine- en/of wilde zwanen bestaan, geen afschot van knobbelzwanen mag plaatsvinden, maar naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is hiermee opzettelijke verstoring van de kleine zwaan en de wilde zwaan niet met voldoende zekerheid uitgesloten; het verschil tussen (jonge) knobbelzwanen, kleine zwanen en wilde zwanen is – onbestreden – zelfs overdag moeilijk te zien. Gelet hierop, is naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter opzettelijke verstoring of zelfs bejaging van de kleine zwaan en de wilde zwaan niet met voldoende zekerheid uitgesloten. Het primaire besluit ontbeert naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter daarom ten aanzien van dit aspect een deugdelijke motivering en is tevens onzorgvuldig voorbereid.

7. De voorzieningenrechter overweegt verder dat niet in geschil is dat de verleende ontheffing niet zal leiden tot verslechtering van de staat van instandhouding van de knobbelzwaan als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, aanhef en onder c, van de Wnb.

7.1. Op grond van vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS), zie onder meer de uitspraak van 11 april 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:1196), is aan het in artikel 3.3, vierde lid, aanhef, onder b en 3°, van de Wnb gestelde vereiste van belangrijke schade voldaan, indien is gebleken van een concrete dreiging van belangrijke schade, waarbij het bestuursorgaan bij de invulling van het begrip 'belangrijke schade' en bij het bepalen of sprake is van een concrete dreiging daarvan, een zekere beoordelingsruimte toekomt. Niet vereist is dat belangrijke schade zich al heeft voorgedaan. Wel dient een besluit waarbij een ontheffing van het verbod op afschot is verleend, strikt noodzakelijk te zijn en op een nauwkeurige en treffende motivering te berusten, aldus de AbRS.

Uit onder meer de uitspraak van de AbRS van 17 oktober 2018 (ECLI:NL:RVS:201:3366) volgt dat uit het enkele gegeven dat een schadeveroorzakende diersoort en schadegevoelige gewassen in een gebied voorkomen, niet de conclusie kan worden getrokken dat belangrijke schade zich in die gebieden voordoet. Hierbij komt aan de schadehistorie belangrijke betekenis toe. De ontheffing dient zich te beperken tot die specifieke situaties waarvoor op grond van de schadehistorie aannemelijk is gemaakt dat ten aanzien daarvan belangrijke schade is aangericht of dreigt te worden aangericht.

7.2. De voorzieningenrechter stelt vast dat uit tabel 3 op pagina 3 van het Faunabeheerplan blijkt dat sinds 2014 weliswaar in de meeste WBE's sprake is geweest van schademeldingen met zwanen als medeveroorzakers, maar uit de tabel blijkt niet dat het in al de WBE's om belangrijke schade of een dreiging daarvan als bedoeld in de Wnb ging. Evenmin blijkt uit deze tabel waar deze schades plaatsvonden en wanneer (tijd van het jaar). Verweerder stelt dat de meeste schades werden veroorzaakt in de maanden november tot en met april. Uit tabel 2 blijkt dat in de overige maanden relatief weinig of zelfs helemaal geen schademeldingen zijn ingediend, zodat in die maanden vrijwel zeker geen sprake (want exacte cijfers ontbreken) was van (een dreiging van) belangrijke schade. De ontheffing is echter wel voor al deze maanden verleend. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder op basis van het Faunabeheerplan niet mogen concluderen dat zich jaarrond een concrete dreiging van belangrijke schade voordoet in alle in tabel 3 genoemde WBE's. In dit verband acht de voorzieningenrechter ook van belang dat verzoeksters, onbestreden, hebben aangevoerd dat de geregistreeerde schade en de uitgekeerde schade die knobbelzwanen veroorzaken sinds 2015 afneemt. Zo werd in 2015 nog een bedrag van € 9.240,00 uitgekeerd; in 2018 is dit bedrag afgenomen tot € 2.811,00. Nu het niet duidelijk is om hoeveel schadegevallen per jaar het gaat, waar deze schade zich concentreert en de veroorzaakte schade sinds 2015 afneemt, acht de voorzieningenrechter het aannemelijk dat niet op alle locaties waar de ontheffing geldt, sprake is van belangrijke schade of dreigende schade. Het primaire besluit ontbeert op dit punt dan ook een nauwkeurige en treffende motivering.

8. Gelet op het vorenstaande bestaat voldoende sterke twijfel aan de rechtmatigheid van het primaire besluit en is de verwachting dat dit besluit bij de heroverweging in bezwaar niet zonder meer in stand zal kunnen blijven. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zal dan ook worden toegewezen in die zin dat het primaire besluit zal worden geschorst tot zes weken na de beslissing op bezwaar.

9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat aanleiding. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 787,50,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, 0,5 punt voor de reactie bij brief van 14 april 2020, met een waarde per punt van € 525,- en een wegingsfactor 1). Verder ziet de voorzieningenrechter aanleiding te bepalen dat verweerder het door verzoeksters betaalde griffierecht ad € 354,- aan hen dient te vergoeden.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

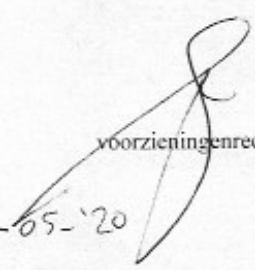
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toe;
- schorst het primaire besluit tot zes weken nadat op het bezwaar is beslist;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeksters tot een bedrag van € 787,50;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 354,- aan verzoeksters te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.M. Visser, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. C.T. Hofman, griffier.

Deze uitspraak is gedaan op 4 mei 2020. Als gevolg van maatregelen rondom het coronavirus is deze uitspraak niet uitgesproken op een openbare uitsprakenzitting. Zodra het openbaar uitspreken weer mogelijk is, wordt deze uitspraak alsnog in het openbaar uitgesproken.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 04-05-'20

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

/oor kopie conform
Rechtbank Noord-Nederland
Afdeling Bestuursrecht

